

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815205080
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815205080.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľky: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., A. A. č. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Gabrielom Privitzerom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, proti odporcovi: K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., K. cesta č. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, o zaplatenie 2.950,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 478,40 eura a ostatných trov konania v sume 177,- eur na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 07.04.2015 domáhala proti odporcovi zaplatenia sumy 2950,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 16.04.2013 do zaplatenia a trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že odporcovi požičala sumu 2950,- eur na opravu „domčeka“. Uviedla, že peniaze boli požičané bezúročne a doba vrátenia určená nebola. Dohodli sa, že peniaze vráti, keď odpredá rodinný dom, ktorý bol v BSM odporcu a jeho bývalej manželky alebo na výzvu navrhovateľky. Navrhovateľka sa s odporcom rozišla a odporca jej peniaze nevrátil, a preto ho listom vyzvala na vrátenie peňazí do 15.04.2013. Na výzvu odporca nereagoval.

Okresný súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 10.06.2015 č. k. 13C/136/2015-12 uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľke sumu 2950,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2950,- eur od 16.04.2013 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradili trovy právneho zastúpenia vo výške 357,03 eura a ostatné trovy konania vo výške 177,- eur, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Odporca podal proti predmetnému platobnému rozkazu v zákonnej lehote odôvodnený odpor, v ktorom popieral skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v návrhu zo dňa 02.04.2015. Uviedol, že navrhovateľka požičiavala odporcovi peniaze po častiach a to len počas ich spolužitia. Uvedenú pôžičku jej odporca vrátil postupne v rokoch 2011 až 2012, pričom celkom uhradil sumu 2930,- eur formou poštových poukazov a zvyšok jej odovzdal do rúk. Mal za to, že navrhovateľkou uplatnený nárok je už splnený a preto je jej návrh v celom rozsahu bezdôvodný. Žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť.

Navrhovateľka v konaní tvrdila, že s odporcom žili spoločne v rokoch 2009-2010. Niekedy v polovici decembra 2009 požičala odporcovi sumu 2950,- eur na opravu záhradného domčeka s tým, že tieto peniaze boli odovzdávané v letnej kuchyni, resp. v domčeku u neho v Sebedraží, kde bola prítomná pani

Bartošová, ktorá jej požičala do sumy 2950,- eur sumu 1000,- eur. Hotovosť vo výške 1000,- eur pani Bartošovej vrátila. Uviedla, že splatnosť tejto pôžičky mali dohodnúť tak, že keď odporca predá rodinný dom v Sebedraží, vráti jej sumu 2950 eur, resp. jej ich vráti na výzvu. Ďalej uviedla, že nemá vedomosť o tom, či odporca predal predmetný rodinný dom, avšak na jar 2013 ho listom vyzvala na vrátenie sumy 2950,- eur, a to do 15. apríla 2013. Tento list mu zaslala doporučené, o čom založila do spisu podací lístok, z ktorého vyplýva, že tento odoslala dňa 13.03.2013. Poukázala na to, že v predmetnej výzve mu nechala asi mesiac na vrátenie dlhu. Nesúhlasila s tvrdením odporcu, že jej predmetný dlh vrátil, nakoľko poštovými poukazmi, ktoré založil do spisu, jej splácal iný dlh v zmysle ich dohody, ktorý súvisel s motorovým vozidlom Mercedes Benz. Predmetné motorové vozidlo bolo vedené na meno navrhovateľky a po splatení celej sumy došlo k jeho prepisu na odporcu. K prepisu predmetného vozidla došlo na základe splnomocnenia, ktoré udelila odporcovi až po tom, čo jej splatil celú dohodnutú sumu. Poukázala na to, že tento záväzok je vysporiadaný a domáha sa vrátenia iného záväzku odporcu, ktorý má voči nej titulom pôžičky na opravu záhradného domčeka. Uviedla, že finančné prostriedky požičala odporcovi na základe ústnej dohody. Písomné potvrdenie nepotrebovala, keďže v tom čase žili spolu a dôverovala mu. Finančné prostriedky, ktoré poskytla odporcovi v decembri 2009, mala v hotovosti doma, keďže už 8 rokov pracovala v Nemecku, a to v sume 1950 eur a sumu 1000 eur jej požičala pani Bartošová (riadne jej ich splatila). Trvala na tom, že finančné prostriedky v sume 2950,- eur požičala a hotovosť v sume 2950,- eur vyplatila odporcovi ako pôžičku v domčeku v Sebedraží za prítomnosti p. Bartošovej niekedy v decembri 2009.

Odporca v priebehu konania tvrdil, že vzťah medzi ním a navrhovateľkou trval od leta 2009 do leta 2010. Keďže mal problémy s bývalou manželkou a prišiel nedoplatok za plyn, navrhovateľka mu požičala na zaplatenie tohto nedoplatku, ktorý bol do výšky 2000,- eur, sumu 1000 eur tak, že ich vybrala z banky a na námestí v Prievidzi mu ich odovzdala. Ďalšie finančné prostriedky mu navrhovateľka požičiavala tak, že išiel za ňou do Hamburgu a na cestu si požičal od nej 700 eur. Celkovo mu navrhovateľka požičala viac, ako je uvedených 2950,- eur. V tom čase už mal zapožičané auto od pána M. na cestu za navrhovateľkou do Hamburgu s tým, že neskôr sa s ním dohodol, že toto vozidlo od neho kúpi, a to formou splátok. Bolo to na jar v roku 2010, kedy predmetné vozidlo dal napísať na navrhovateľku, keďže chcel, aby navrhovateľka mala niečo v ruke v prípade, že by sa s ním niečo stalo, ako zábezpeku za zapožičané peniaze. V apríli 2010 nafúkal a bol mu zadržaný vodičský preukaz, a to už 15.05.2010, kedy odchádzali do S.. Predmetné vozidlo šoférovala a aj užívala navrhovateľka. Celé leto strávili v Nemecku a na konci išli na dovolenku na splavovanie M.. Vtedy ich vzťah bol na konci. Potom sa definitívne rozišli. V tom čase auto užívala navrhovateľka. Neskôr auto užíval odporca. Auto užíval tak, že si zabezpečoval šoféra. Keď dal na auto ceduľu, že auto predáva, navrhovateľka sa s ním dohodla na spísaní dohody, podľa ktorej, ak jej vyplatí finančné prostriedky v splátkach podľa dohody, auto prepíše na neho. Uviedol, že predmetnú dohodu ukázal aj pánovi T., ktorý mu navrhol, aby do dohody bola zakomponovaná aj veta, že po splatení tejto sumy sú ich vzájomné záväzky vyrovnané a navzájom si nedlhujú nič, no právny zástupca navrhovateľky túto vetu do dohody nezakomponoval. Kúpnu cenu predmetného vozidla pánovi M. zaplatil v splátkach a to v sume 1500,- eur, 700,- eur a 750 eur. V čase, keď prepisoval auto na navrhovateľku, mal túto sumu vyplatenú. Uviedol, že rodinný dom, ktorý má v BSM s bývalou manželkou ešte nepredal. Odporca popieral, že by mu navrhovateľka v decembri 2009 požičala sumu 2950,- eur. Tvrdil, že ak mu navrhovateľka požičiavala finančné prostriedky, bolo to postupne, keď tam boli iba sami. Popieral, že by sa s p. A. stretol v letnom domčeku v decembri 2009 a že by mu boli odovzdávané predmetné finančné prostriedky za prítomnosti pani A. v letnom domčeku. Uviedol, že s pani A. sa stretli v letnom domčeku, avšak len pri príležitosti zabíjačiek, ktoré tam robil. Nemyslel si, že by pani A. sama mohla požičať finančné prostriedky navrhovateľke v sume 1000 eur, nakoľko pani A. mala sama finančné problémy a sama si požičiavala financie. Na pôžičky medzi ním a navrhovateľkou nemal písomné potvrdenie, mal len obálku, kde navrhovateľka plus mínus písala vzájomné pôžičky. Zároveň vzniesol námietku premlčania navrhovateľkou uplatneného nároku, nakoľko podľa ustálenej súdnej praxe, ak bola splatnosť dohodnutá na výzvu veriteľa, má sa za to, že veriteľ (navrhovateľka) túto výzvu mohol prvýkrát urobiť nasledujúci deň po tom, čo finančné prostriedky odporcovi požičala, teda všeobecná premlčacia lehota už uplynula a to najneskôr dňa 31.12.2012.

Súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní dňa 04.12.2015, konanom v prítomnosti tak účastníkov konania, ako aj ich právnych zástupcov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, svedkov B. A., A. N. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: návrhom, plnomocenstvom, výzvou na zaplatenie zo dňa 30.07.2013,

výzvou na zaplataenie zo dňa 01.07.2013, výzvou navrhovateľky odporcovi, platobným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.06.2015 č. k. 13C/136/2015-12, plnomocenstvom, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 29.06.2015, kópiami poštových poukazov, vyjadrením navrhovateľky k odporu zo dňa 03.08.2015, vyšetrovacím spisom OR PZ Prievidza, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-450/OEK-PD-2011, dohodou o splátkovom kalendári zo dňa 23.08.2011, splnomocnením N pre O na prepis auta zn. Mercedes EČV: PD XXX CA bez uvedenia dátumu, listom zo dňa 07.03.2013 nazvaným „Prepis auta“ , listom zo dňa 23.12.2012 „Vec: výzva na prepis auta“, kópiu odporu O, kópiou poštového poukazu, ktorým O zaslal N sumu 50 eur a ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

Účastníci konania žili v období od leta 2009 až do leta - jesene 2010 ako partneri. V tomto období navrhovateľka požičiavala odporcovi finančné prostriedky v rôznej výške na rôzne účely. Navrhovateľka tvrdila, že odporcovi v decembri 2009 za prítomnosti pani A. požičala a odovzdala finančné prostriedky vo výške 2950,- eur, ktoré mal odporca použiť na rekonštrukciu letného domčeka v B.. Tieto skutočnosti potvrdila vo svojej svedeckej výpovedi aj svedkyňa B. A. (bývalá švagriná navrhovateľky), ktorá uviedla, že finančné prostriedky vo výške 2950,- eur požičiavala navrhovateľka odporcovi niekedy na konci novembra 2009 začiatkom decembra 2009, za ktoré mal odporca prerábať záhradný domček v B.. Odporca mal finančné prostriedky navrhovateľke vrátiť, keď predá rodinný dom, ktorý má v BSM s bývalou manželkou. Navrhovateľka v celom konaní tvrdila, že splatnosť pôžičky bola dohodnutá na čas predaja rodinného domu odporcu, ktorý má v BSM s bývalou manželkou, resp. na výzvu navrhovateľky. Navrhovateľka nepredložila žiaden listinný dôkaz o existencii písomnej zmluvy o pôžičke, jej výšky, či jej splatnosti.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluvou o pôžičke vzniká medzi veriteľom a dlžníkom právny vzťah - pôžička. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu do uplynutia dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu, pričom môže ísť o odplatný alebo bezodplatný právny vzťah. Tento právny vzťah nevyžaduje osobitnú formu, preto zmluva o pôžičke môže byť uzavretá ústne, konkludentne (mlčky) alebo v písomnej forme. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a/ prenechanie veci na voľné nakladanie, b/ druhovo určené veci, c/ dočasnosť (prenechanie na dohodnutú dobu), d/ povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a e/ doba splatnosti jej vrátenia. Aj keď je zmluva o pôžičke neformálnym právnym úkonom, je reálnou zmluvou (kontraktom), čo znamená, že na uzavretie takejto zmluvy je treba, aby bol odovzdaný predmet pôžičky (peniaze) veriteľom dlžníkovi a to či už fyzickým predaním peňazí alebo napr. bezhotovostným spôsobom. V prípade, že účastníci takehoto záväzkového právneho vzťahu uzavreli písomnú zmluvu, je potrebné k existencii vzniku (platnosti) takehoto záväzku faktické odovzdanie predmetu pôžičky.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 559 ods. 2 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353369-1353369&f=2>> musí dlžník dlh splniť nielen riadne, ale aj včas. Čas je teda jednou z modalít splnenia dlhu. Čas splnenia dlhu je doba, v ktorej má dlžník dlh splniť a veriteľ toto splnenie prijať. Čas splnenia dlhu sa riadi dohodou účastníkov záväzkového vzťahu alebo môže byť určený zákonom alebo rozhodnutím súdu. Ak nebola doba splnenia určená jedným z uvedených spôsobov, Občiansky zákonník <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1009669&f=2>> podporne určuje, že dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie požiadal veriteľ (§ 563 OZ). Podľa § 563 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353378-1353379&f=2>> veriteľ môže sám vyvolať splatnosť a dlžník má na splnenie jednodňovú lehotu po vyzvaní. T. j. ak nebola splatnosť dlhu určená dohodou ani stanovená iným spôsobom (napr. právnym predpisom), možno o splnenie dlhu požiadať dlžníka kedykoľvek. Dlžník je v takom prípade povinný podľa § 563 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353378-1353379&f=2>> splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o jeho splnenie požiadal veriteľ. Ak však veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo ako protiklad dlhu aj vykonať. Z toho dôvodu ustálená súdna prax judikuje, že v takýchto prípadoch je prvá objektívna možnosť na vykonanie práva daná už okamihom, keď veriteľ mohol najskôr požiadať o splnenie. Inak povedané, pre začiatok premlčacej doby je rozhodný deň bezprostredne nasledujúci po dni, kedy došlo k vzniku tohto právneho vzťahu. To, že sa veriteľ o vzniku svojho práva nedozvedel, nemá podľa súdnej praxe vplyv na začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby. Ak je dohoda o splatnosti dlhu neplatná pre neurčitosť (§ 37 ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1350816&f=2>>), nastáva v otázke splatnosti rovnaká situácia, ako keby dohoda o určení splatnosti dlhu nebola uzavretá. V tejto súvislosti vystupuje do popredia otázka ochrany dlžníka pre prípad, že veriteľ, na ktorého vôľu je ponechaná splatnosť plnenia, je nečinný a neprímerane otáľa s prejavom vôle o čase plnenia. V tejto súvislosti súdna prax vyslovila, že ak teda čas splnenia dlhu nebol dohodnutý ani inak stanovený, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po tom, kedy dlh vznikol (R 28/1984, R 91/2004), t. j. hneď, ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky.

V zmysle zásady hospodárnosti konania sa súd najprv zaoberal námietkou premlčania vznesenou odporcom v tomto konaní. Odporca namietal, že ak navrhovateľka poskytla odporcovi pôžičku v sume 2950,- eur v decembri 2009 a doba splatnosti záväzku z predmetnej pôžičky nebola medzi navrhovateľkou ako veriteľkou a odporcom ako dlžníkom dohodnutá určite, resp. dostatočne určite, platí, že nebola dohoda o určení splatnosti dlhu uzavretá a nastáva prípad predpokladaný ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba podľa odporcu tak uplynula dňa 31.12.2012 a navrhovateľka uplatnila svoju pohľadávku na súde po uplynutí premlčacej doby. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej, ak teda čas splnenia dlhu nebol dohodnutý ani inak stanovený, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po tom, kedy dlh vznikol (R 28/1984, R 91/2004), t. j. hneď, ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky. V danom prípade mala byť pôžička poskytnutá v decembri 2009, t. j. najneskôr dňa 31.12.2009. Premlčacia doba teda začala plynúť v zmysle ustálenej súdnej praxe najneskôr nasledujúcim dňom, t. j. 01.01.2010. Doba na riadne uplatnenie nároku na súde navrhovateľkou tak uplynula dňa 01.01.2013. Navrhovateľka si nárok na súde uplatnila až dňa 07.04.2015, teda po uplynutí premlčacej doby. Nárok navrhovateľky je z dôvodu premlčania a dôvodne vznesenej námietky premlčania zo strany odporcu nedôvodný. Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľky zamietol.

Čo sa týka námietky navrhovateľky, že splatnosť záväzku odporcu zo zmluvy o pôžičky bola dohodnutá určite, a to na čas, kedy odporca predá rodinný dom patriaci do BSM resp. na výzvu navrhovateľky, mal súd za to, že takto určená doba splatnosti nie je dohodnutá dostatočne určite, teda platí, ako keby doba splatnosti dohodnutá nebola a splatnosť záväzku nastáva nasledujúcim dňom po poskytnutí pôžičky. Ak navrhovateľka vyzvala odporcu na vrátenie dlhu do dňa 15.04.2013 listom, ktorý zaslala dňa 13.03.2013, v zmysle hore uvedeného platí, že už táto výzva na vrátenie dlhu z pôžičky bola voči odporcovi uplatnená po márnom uplynutí premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľky zamietol ako nedôvodný z dôvodu premlčania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v celom rozsahu neúspešnú navrhovateľku zaviazal zaplatiť úspešnému odporcovi trovy konania v celom rozsahu, ktoré pozostávajú z náhrady za zaplatený súdny poplatok za odpor vo výške 177,- eur a trov právneho zastúpenia navrhovateľa v sume eura. Odporca si uplatnil trovy právneho zastúpenia

v celkovej výške 478,40 eura. Súd po preskúmaní súdneho spisu zistil, že navrhovateľovi vznikli trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a písm. a), c), d), § 15 písm. a), b) a § 16 ods. 3, 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov a § 151 ods. 1 OSP, pričom vychádzal z hodnoty sporu v sume 2950,- eura a z nasledujúcich úkonov právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 24.06.2015
odmena 111,21 eura + režijný paušál 8,39 eura,
 2. písomné podanie na súd- odpor zo dňa 29.06.2015
odmena 111,21 eura + režijný paušál 8,39 eura,
 3. účasť na pojednávaní vo veci samej dňa 21.10.2015
odmena 111,21 eura + režijný paušál 8,39 eura,
 4. účasť na pojednávaní vo veci samej dňa 04.12.2015
odmena 111,21 eura + režijný paušál 8,39 eura,
- t. j. odmenu 444,84 eura + režijný paušál 33,56 eura, spolu v sume 478,40 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.